

УДК 658

[https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-7\(17\)-901-911](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-7(17)-901-911)

Кузенко Тетяна Борисівна кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів і кредиту, Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця. м. Харків, тел.: +38(066) 4105214, <https://orcid.org/0000-0003-3013-9487>

КОРЕЛЯЦІЙНО-РЕГРЕСІЙНИЙ АНАЛІЗ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ТА КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНІСТІ ПІДПРИЄМСТВА І ПОБУДОВА ПРОГНОЗНОЇ МОДЕЛІ

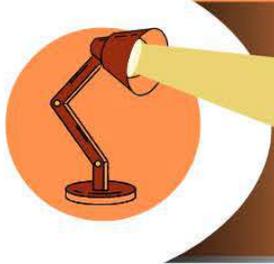
Анотація. У статті здійснено глибокий аналіз взаємозв'язку між дебіторською та кредиторською заборгованістю підприємства з використанням методів кореляційно-регресійного аналізу, що дозволяє кількісно оцінити характер їх взаємного впливу. Актуальність обраної тематики зумовлена зростаючою необхідністю ефективного управління короткостроковими зобов'язаннями в умовах постійної економічної турбулентності, високої конкуренції та нестабільного зовнішнього середовища. У таких умовах забезпечення фінансової стабільності та платоспроможності суб'єктів господарювання набуває особливої ваги.

У ході дослідження було встановлено, що неконтрольоване збільшення обсягів дебіторської заборгованості, без належного моніторингу стану кредиторської заборгованості, може спричинити розбалансування грошових потоків підприємства, що, у свою чергу, негативно впливає на його фінансову гнучкість. Для підтвердження гіпотези були використані статистичні дані діяльності ТОВ «Інтербуд» за останні три роки. На їх основі побудовано економіко-математичну модель, яка дає змогу кількісно описати характер і силу зв'язку між дебіторською та кредиторською заборгованістю.

Оцінювання сили взаємозв'язку між досліджуваними показниками здійснювалося за допомогою коефіцієнта кореляції Пірсона, який показав наявність тісного позитивного зв'язку між ними. Це свідчить про те, що зі зростанням дебіторської заборгованості, як правило, спостерігається й зростання кредиторської заборгованості. Також було побудовано просту лінійну регресійну модель, яка дозволяє прогнозувати майбутні значення одного показника на основі змін іншого. Такий підхід є особливо корисним для розробки стратегічних управлінських рішень.

Практична цінність отриманих результатів полягає у можливості їх застосування для оптимізації структури зобов'язань підприємства, покращення ліквідності та загального фінансового стану. Результати дослідження можуть

бути використані керівництвом компаній для розробки фінансових стратегій, що передбачають постійний моніторинг стану заборгованості, з метою уникнення касових розривів та недопущення кризи неплатоспроможності.

У підсумку зроблено висновки щодо доцільності впровадження системи безперервного контролю за станом дебіторської та кредиторської заборгованості із застосуванням сучасних економіко-математичних методів аналізу як складової частини загальної системи фінансового управління підприємством. Це дозволить своєчасно реагувати на зміни у фінансовому середовищі та підвищити ефективність управлінських рішень у сфері фінансів.

Ключові слова: дебіторська заборгованість, кредиторська заборгованість, підприємство, економіко-математичне моделювання, фінансовий аналіз, кореляція, регресія, прогнозування, управління зобов'язаннями.

Kuzenko Tetiana Borysivna PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Finance and Credit, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics, Kharkiv, tel.: +38 (066) 410 52 14, <https://orcid.org/0000-0003-3013-9487>

CORRELATION AND REGRESSION ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN ACCOUNTS RECEIVABLE AND ACCOUNTS PAYABLE OF AN ENTERPRISE AND THE CONSTRUCTION OF A FORECAST MODEL

Abstract. The article presents an in-depth analysis of the relationship between a company's accounts receivable and accounts payable using correlation-regression analysis methods, which allow for a quantitative assessment of the nature and extent of their mutual influence. The relevance of the chosen topic stems from the growing need for effective management of short-term liabilities under conditions of ongoing economic turbulence, high competition, and an unstable external environment. In such circumstances, ensuring financial stability and solvency becomes especially critical for business entities.

The study found that uncontrolled growth in accounts receivable, without appropriate monitoring of accounts payable dynamics, may lead to a disruption in a company's cash flows, which in turn negatively affects its financial flexibility. To validate this hypothesis, statistical data from LLC "Interbud" over the past three years was analyzed. Based on this data, an econometric model was constructed to quantitatively describe the nature and strength of the relationship between receivables and payables.

The strength of the correlation between the examined indicators was assessed using Pearson's correlation coefficient, which revealed a strong positive relationship. This indicates that an increase in accounts receivable typically corresponds with an increase in accounts payable. In addition, a simple linear regression model was built to

forecast future values of one variable based on changes in the other. This approach is particularly useful for developing strategic management decisions.

The practical value of the obtained results lies in their potential use for optimizing the structure of a company's liabilities, improving liquidity, and strengthening overall financial health. These findings can assist company management in formulating financial strategies that include ongoing monitoring of debt levels to prevent cash gaps and avoid insolvency risks.

In conclusion, the study emphasizes the need to implement a system of continuous control over accounts receivable and payable using modern econometric analysis methods as an integral part of the overall financial management system. This enables timely responses to changes in the financial environment and enhances the effectiveness of financial decision-making processes.

Keywords: accounts receivable, accounts payable, financial analysis, correlation, regression, forecasting, liability management.

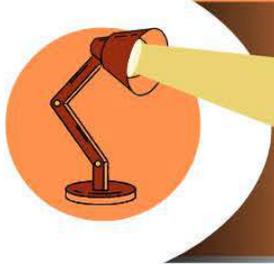
Постановка проблеми. В умовах ринкової економіки фінансовий стан підприємства значною мірою залежить від ефективного управління зобов'язаннями. Особливої актуальності набуває аналіз взаємозв'язку між дебіторською та кредиторською заборгованістю, які виступають ключовими складовими оборотного капіталу. Нерівномірне зростання одного з цих показників може призвести до погіршення ліквідності, зниження платоспроможності та підвищення фінансових ризиків.

У сучасних умовах, коли підприємства зіштовхуються з нестабільністю зовнішнього середовища, виникає потреба в інструментах кількісного аналізу та прогнозування, які дозволяють виявити закономірності у фінансових процесах. Кореляційно-регресійний аналіз дозволяє не лише визначити характер взаємозв'язку між дебіторською та кредиторською заборгованістю, а й побудувати модель, яка може бути використана для прогнозування та прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

Проте на практиці часто бракує глибокого наукового підходу до дослідження цих залежностей. Наявні методи не завжди враховують специфіку конкретного підприємства та зміни у його фінансовому циклі. Тому постає необхідність у розробці і впровадженні адаптивних моделей аналізу та прогнозування, що базуються на реальних даних підприємства та можуть бути застосовані для оптимізації його фінансової політики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Важливі аспекти управління кредиторською заборгованістю підприємства висвітлюються такими українськими ученими як О.Гончарук, Р. Горова, А. Поддєрьогін, В.Пономаренко. Однак застосування економіко-математичних інструментів задля більш ефективного управління кредиторською заборгованістю використовуються не часто, тому питання управління цим процесом поки що не систематизовані і розроблені не в повному обсязі.

Мета статті – виявлення взаємозв'язку кредиторської та дебіторської заборгованості підприємства та побудова прогнозної моделі із застосуванням економіко-математичного інструменту.

Виклад основного матеріалу.

Управління підприємством потребує постійного моніторингу та ретельного вивчення даних, отриманих в процесі його діяльності. Це необхідно для виявлення проблем функціонування підприємства або підвищення ефективності його господарської діяльності. Одним з важливих завдань управляючого персоналу фінансових установ є дослідження зв'язків показників між собою. Цей аналіз дозволяє формувати правильні управлінські рішення та зробити прогнози на майбутнє.

Дослідження показників кредиторської заборгованості ТОВ «Інтербуд» також залежить від інших результатів діяльності підприємства. Дебіторська та кредиторська заборгованість є природними складовими бухгалтерського балансу підприємства, які виникають в результаті розбіжності дати появи зобов'язань з датою платежів по них [2]. Ці показники тісно пов'язані між собою. Тож, доречно буде дослідити взаємозв'язок цих показників за допомогою лінійної регресійної моделі.

Кореляційно-регресійний аналіз – це побудова та аналіз економіко-математичної моделі у вигляді рівняння регресії (рівняння кореляційного зв'язку), що виражає залежність результативної ознаки від однієї або кількох ознак-факторів і дає оцінку міри щільності зв'язку [3].

Зміна будь-якого економічного показника залежить від великої кількості факторів, але з них лише деякі істотно впливають на нього. Частка впливу інших факторів настільки незначна, що їх ігнорування не може призвести до суттєвих відхилень досліджуваного об'єкта.

За допомогою правильного використання кореляційно-регресійного аналізу можна більш детально вивчити сутність процесів взаємозв'язків. Цей аналіз має два основні завдання. Кореляційний аналіз передбачає вивчення щільності зв'язку між показниками. Щільність кореляційного зв'язку визначається за допомогою коефіцієнта кореляції та кореляційного відношення. Коефіцієнт кореляції – це числова характеристика, що виражає взаємозв'язок і спільний розподіл двох випадкових величин [1]. Цей показник оцінює ступінь щільності взаємозв'язку у випадку наявності лінійної залежності між факторними та результативною ознаками. Якщо залежність криволінійна, він не може в повній мірі оцінити ступінь щільності зв'язку. В цьому випадку доречно використовувати кореляційне відношення, як показник ступеню щільності зв'язку. Кореляційного відношення можна розрахувати, якщо представлена велика кількість даних. Зазвичай вони представлені у вигляді групової таблиці. Регресійний аналіз здійснюється для того, щоб визначити форму функціонального зв'язку.

В свою чергу, основним завданням регресійного аналізу є визначення впливу факторів на результуючий показник [6].

Кореляційно-регресійний аналіз виконується в декілька етапів. Однак, поділ на етапи кореляційно-регресійного аналізу є досить умовним, оскільки етапи дуже пов'язані між собою. До того ж, результат, отриманий під час виконання наступної дії, дає можливість скоригувати підсумки попередньої. Перший етап аналізу включає в себе процес дослідження явища, що розглядається до збору вихідної інформації. Наступним кроком передбачається побудова моделі та первинна її обробка. На останньому етапі проводиться оцінка й аналіз моделі.

Вищевказані етапи кореляційно-регресійного аналізу представлені на рис.1.

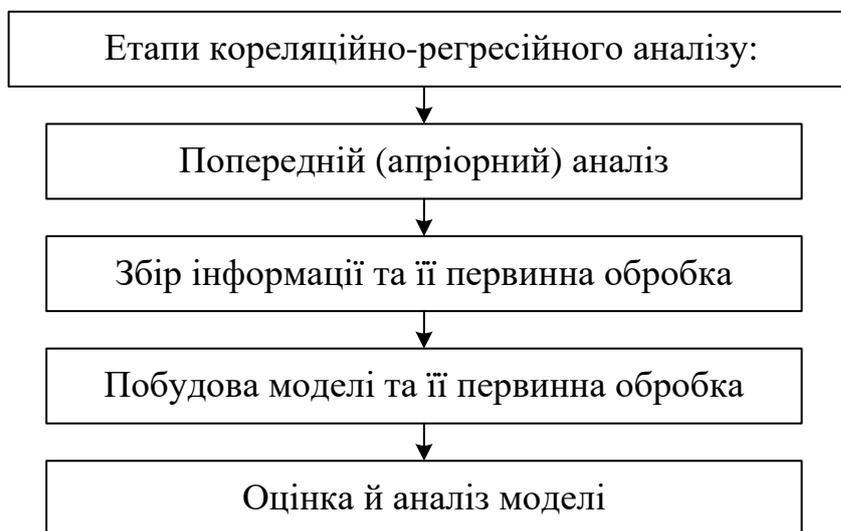
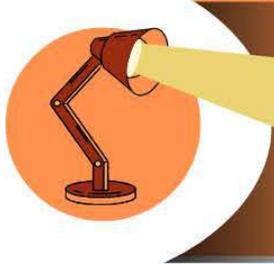

Рис. 1. Етапи кореляційно-регресійного аналізу

З рис.1 видно, що інформативна база, яка потрібна для даного аналізу повинна мати велику кількість одиниць спостереження. Це потрібно для того, щоб отримані статистичні дані були надійними. Вихідні показники повинні бути якісно та кількісно однорідними. Забезпечення однорідності можна досягти методом групування. Для збільшення кількості спостережень часто використовують метод об'єкто-періодів, суть якого полягає в тому, що дані з кожного об'єкта сукупності за кілька років розглядаються як самостійні спостереження. Якісна однорідність передбачає наближеність умов формування результативних і факторних ознак, кількісна – відсутність одиниць спостереження, які за своїми числовими характеристиками суттєво відрізняються від основної маси даних .

Важливим питанням під час побудови рівняння регресії є вибір типу зв'язку між результативною ознакою та ознаками-факторами. За формою

розрізняють кореляційні зв'язки: прямі й обернені, лінійні й криволінійні (нелінійні), одно- й багатофакторні. Прямий зв'язок розрізняють у випадку, якщо результативна ознака змінюється у такому ж напрямку, що і факторна, в іншому випадку – зв'язок обернений. Лінійні та нелінійні зв'язки визначають відповідно від характеру зміни «у» із змінною «х». В залежності від кількості факторних ознак, які взаємодіють з результативною ознакою для дослідження зв'язків між ними розрізняють одно- й багатофакторні моделі. Якщо факторна ознака одна, то це однофакторна кореляційно-регресійна модель, дві або більше – багатофакторна. У кореляційних зв'язках між зміною факторної та результативної ознаки немає повної відповідності, вплив проявляється лише в середньому при масовому спостереженні даних.

Для дослідження об'єму кредиторської заборгованості на підприємстві приймаємо її у якості вихідної змінної Y_1 . В якості вхідних змінних X_1 – дебіторська заборгованість.

Модель залежності обсягів кредиторської заборгованості відносно дебіторської заборгованості розглянемо вигляді формули 1.

$$Y_i = B_0 + B_1 * X_{1i} + U_i, \quad (1)$$

де $i=1, \dots, n$; $n = 12$,

B_0 - середнє значення Y , якщо кожна незалежна перемінна дорівнює 0;

B_1 - параметр регресії,

X_{1i} – дебіторська заборгованість,

U_i – випадкова складова, $i=1, \dots, n$.

Рівняння 1 допускає, що показник Y – кредиторська заборгованість виражається за допомогою X – дебіторської заборгованості, помноженої на деякий невідомий коефіцієнт B_1 та доданої випадкової складової U_i .

Таким чином, якщо було можливим знайти ці невідомі, то це дало б змогу підставляти у рівняння можливі значення дебіторської заборгованості та робити прогнози на майбутнє щодо розміру кредиторської заборгованості.

Таблиця вихідних даних для розрахунку параметрів регресії представлена в табл. 1.

В табл. 1 використовуються поквартальні статистичні дані з річних звітів ТОВ «Інтербуд» з 2021 р. по 2023 р. Для розрахунку використовуємо пакети прикладних програм Excel. У середовищі Microsoft Excel, використовуємо пакет аналізу – VBA. Інструменти аналізу передбачають багато варіантів, з яких обирається «Регресія». Він допомагає розрахувати показники, які представлені у вигляді декількох таблиць.

Результати розрахунку регресії представлені у табл. 2.

За допомогою значень, розрахованих в табл. 2 параметрів рівняння регресії, можна провести тисноту та значимість зв'язку змінних у даній моделі. Тіснота зв'язку характеризує вплив незалежної на залежну змінну. Під терміном «значимість зв'язку» (істотність) розуміють оцінку відхилення вибірових змінних від своїх значень у генеральній сукупності спостережень за допомогою статистичних критеріїв [5].

Таблиця 1

**Показники кредиторської заборгованості по кварталам ТОВ
«Інтербуд»**

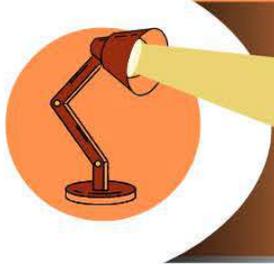
Рік	Квартал	Кредиторська заборгованість, Y	Дебіторська заборгованість, X1
2021	1	2638,7	813,3
	2	2767,6	807,2
	3	5245,9	2790,2
	4	5174	3365
2022	1	6064	2231
	2	7703	3057
	3	6344	1519
	4	8808	5519
2023	1	8565	4594
	2	5460	1950
	3	4541	1759
	4	9761	5538

Чисельний R є коефіцієнтом кореляції та показує наскільки зв'язок між обраними показниками тісний. В цьому випадку він дорівнює 89,5%, що свідчить про тісний зв'язок між вибірками. Квадрат (множинного) коефіцієнта кореляції називається коефіцієнтом детермінації, який показує частку варіації результативного ознаки, пояснення варіацією факторної ознаки [4]. Коефіцієнт детермінації оцінює якість побудованої моделі.

Значення цього коефіцієнта вказує на адекватність моделі та означає, що зв'язок між змінними тісний. Значення коефіцієнту детермінації лежить у межах від 0 до 1. Для регресійної моделі R-квадрат дорівнює 0,801. Це значення свідчить про те, що 80,1% варіації об'єму кредиторської заборгованості обумовлена варіацією об'єму дебіторської заборгованості за аналізований період на підприємстві «Інтербуд». Іншими словами – точність підбору рівняння регресії висока. Решта 19,9% зміни Y пояснюються чинниками, які не врахованими в моделі.

Значущість рівняння чисельної регресії в цілому оцінюється за допомогою F – критерій Фішера. Для оцінки моделі за допомогою цього показника

висувається нульова гіпотеза про те, що рівняння в цілому статистично незначуще та визначається фактичне значення F-критерію, яке дорівнює 40,26 згідно з табл. 2.

Наступним кроком буде порівняння фактичного та табличного значення. У разі якщо фактичне значення буде більшим за табличне, то нульова гіпотеза відхиляється і приймається альтернативна гіпотеза про статистичну значимість рівняння в цілому. В даному випадку $F_{\text{табл}}$ дорівнює 4,96, а отже $F_{\text{факт}} > F_{\text{табл}}$.

Таблиця 2

Підсумкова таблиця регресії

Регресійна статистика					
Численний R		0,895012			
R-квадрат		0,801046			
Нормований R-квадрат		0,781151			
Стандартна похибка		1064,483			
Спостереження		12			
Дисперсійний аналіз					
	df	SS	MS	F	Значимість F
Регресія	1	45622786	45622786	40,26285	0,000084
Залишок	10	11331235	1133124		
Всього	11	56954021			

Ця нерівність дозволяє зробити висновок про значимість рівняння чисельної регресії.

В табл.3 представлено результати розрахунків параметрів регресії.

Таблиця 3

Результати розрахунків параметрів регресії

Показники	Коефіцієнти	Стандартна похибка	t-статистика	P-значення
Y-перетинання	2612,024	626,2319	4,171017	0,001914865
X1, Дебіторська заборгованість	1,2301	0,19312	6,369608	8,1435

В табл. 3 містяться значення для оцінки статистичної значущості коефіцієнтів регресії і кореляції розраховуються t-критерій Ст'юдента і довірчі інтервали кожного з показників. Згідно з формулою 1 Наступним етапом висувається дві гіпотези: перша гіпотеза про те, що між змінними x та y існує лінійний зв'язок у генеральній сукупності, та відповідна друга гіпотеза про відсутність цього зв'язку. Критерій t Ст'юдента спрямований на оцінку відмінностей величин середніх $\bar{X}$ та $\bar{Y}$ двох вибірок X і Y, які розподілені по

нормальному закону. Оскільки $6.37 > 2.228$, то статистична значимість коефіцієнта регресії b підтверджується (відкидаємо гіпотезу про відсутність зв'язку між ознаками). Оскільки $1,73 < 4,17$, то статистична значимість коефіцієнта регресії не підтверджується (приймаємо гіпотезу про рівність нулю цього коефіцієнта). Це означає, що в даному випадку коефіцієнтом можна знехтувати. Таким чином, значення критерію Ст'юдента для моделі залежності між обсягом кредиторської заборгованості з поточними зобов'язаннями та дебіторської заборгованості становить $6,37$, тому можна стверджувати, що модель є статистично вагомою.

Для наочного зображення кореляційної залежності розміру кредиторської заборгованості від розміру дебіторської заборгованості на ТОВ «Інтербуд» застосовуємо графічний метод – методом побудови кореляційного поля. Кореляційне поле – це графічне зображення вихідних даних. Графік представлений на рис. 2.

На рис. 2 у вигляді точкової діаграми побудовано значення кредиторської та дебіторської заборгованості, на якій значення першої знаходяться на осі Y , а останньої на осі X . На графіку ці значення розташовані близько один до одного та мають «один напрямок», саме тому доречно було застосувати лінію тренду. Лінія тренду – це пряма лінія, яка з'єднує дві важливі мінімальні або максимальні точки на графіку. Також, можна побачити рівняння регресії та коефіцієнт апроксимації. Цей показник показує в якій мірі пряма (лінія тренду) пояснює поведінку точок на графіку. В цьому випадку значення коефіцієнту апроксимації дорівнює $0,80$, що свідчить про високу достовірність відображення прямою випадкових величин.

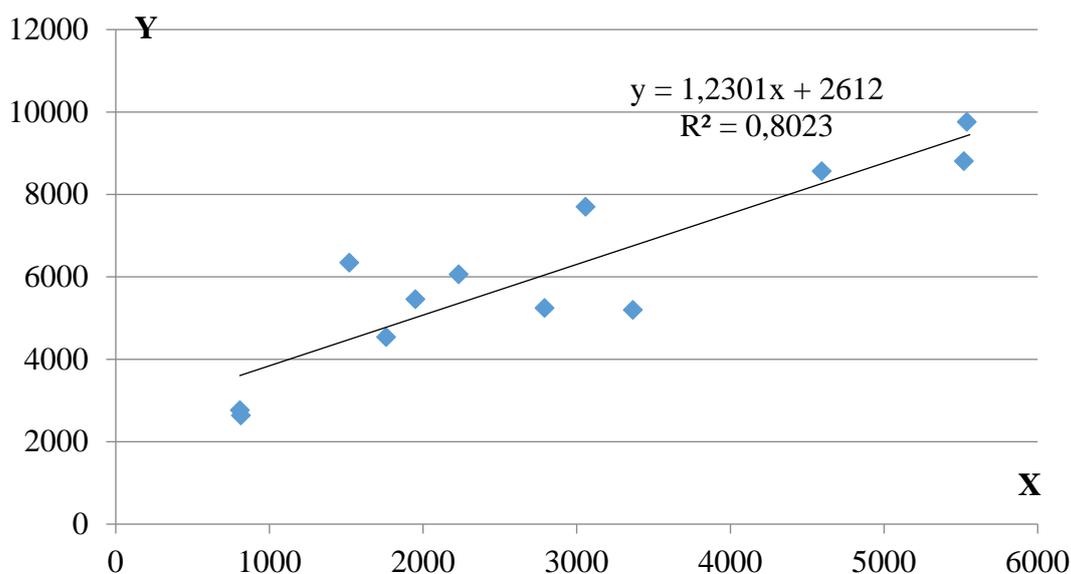

Рис. 2. Поле кореляції параметрів взаємозв'язку дебіторської та кредиторської заборгованості

В результаті розрахунків встановлено, що між кредиторською та дебіторською заборгованістю існує залежність, що описується економетричною моделлю. Ця модель представлена у вигляді формули 2.

$$\hat{Y} = 1,2301 * X1 + 2612 \quad (2)$$

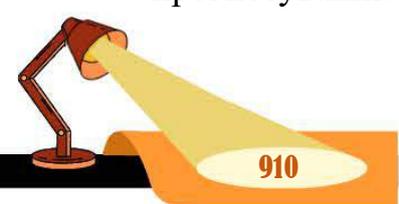
Ця модель кількісно описує зв'язок, обсягу кредиторської й дебіторської заборгованості підприємства. Параметр $B1 = 1,2301$ характеризує граничний розмір дебіторською заборгованістю та вплив її на кредиторську заборгованість. Значення показника 2612, тобто U_i характеризує величину, яка впливає на розмір кредиторської заборгованості у вигляді різних факторів. Якщо розмір дебіторської заборгованості збільшиться на 1000 грн., то кредиторська заборгованість підприємства зросте на 3842,1 грн. Модель залежності між обсягом кредиторської та дебіторської заборгованості дасть змогу керівництву будь-якого підприємства, і в тому числі ТОВ «Інтербуд», спрогнозувати розмір кредиторської заборгованості в залежності від зміни розміру дебіторської заборгованості.

Таким чином, проведений кореляційно-регресійний аналіз показує наскільки тісно між собою пов'язані кредиторська та дебіторська заборгованості. В процесі аналізу, виявлено модель, яка кількісно описує зв'язок залежності кредиторської та дебіторської заборгованості підприємства. Вона має вигляд $\hat{Y} = 1,2301 * X1 + 2612$, де $\hat{Y}$ та $X1$ характеризують кредиторську та дебіторську заборгованість, відповідно. Це може допомогти спрогнозувати розмір кредиторської або дебіторської заборгованості у ТОВ «Інтербуд» (в залежності від наявності однієї з складових), що дасть змогу підприємству мати готовність до такого розвитку подій. Тобто, керівництво підприємства зможе прийняти заходи для мінімізації негативного впливу на ефективність його діяльності.

Також, потрібно відзначити, що потрібно слідкувати за пропорційністю збільшення кредиторської стосовно дебіторської заборгованості, оскільки це може призвести до погіршення ліквідності та платоспроможності, а також до збільшення частки протермінованої кредиторської заборгованості, та порушення балансу розрахунків підприємства з постачальниками та клієнтами.

Це питання можна контролювати за допомогою збільшення або зменшення оборотності відповідних показників.

Висновки. В результаті дослідження було встановлено статистично значущий зв'язок між дебіторською та кредиторською заборгованостями на основі кореляційного аналізу, що свідчить про взаємозалежність цих фінансових показників у динаміці функціонування підприємства. Побудова модель дозволяє передбачити обсяг кредиторської заборгованості на основі дебіторської, що підтверджує ефективність використання регресійного аналізу у фінансовому прогнозуванні. З'ясовано, що зростання дебіторської заборгованості, як правило,

супроводжується зростанням кредиторської, що вказує на потенційні ризики порушення фінансової рівноваги та потребує оперативного управлінського реагування. Відповідно до отриманих результатів запропоновано оптимізаційну рекомендацію щодо підтримання співвідношення між дебіторською та кредиторською заборгованостями на рівні 1:1, як умову збереження фінансової стабільності підприємства та забезпечення платоспроможності.

Література:

1. Єдинак Т.С. Проблеми управління дебіторською заборгованістю підприємств в умовах фінансово-економічної кризи. *Держава та регіони. Серія «Економіка та підприємництво»*. 2016. № 3. С. 54 – 57.
2. Ключ Ю.І. Удосконалення внутрішнього контролю дебіторської та кредиторської заборгованості. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені В. Даля*. 2017. № 8 (162). С. 160-164.
3. Лучков О.І. Визначення оптимального розміру дебіторської та кредиторської заборгованості. *Актуальні проблеми економіки*. 2015. № 1. С. 22-27.
4. Нашкерська М.М. Управління дебіторською заборгованістю у структурі оборотного капіталу підприємства. *Науковий вісник «Львівської політехніки»*. 2015. №1. С. 136-140. 48.
5. Новікова Н. М. Структурно - логічна модель управління дебіторською та кредиторською заборгованістю підприємства. *Актуальні проблеми економіки*. 2017. № 1 (43). С. 75-82.
6. Черненко Л. В. Стан дебіторської заборгованості підприємства та організація системи управління нею. *Збірник наукових праць Подільського державного аграрно - технічного університету*. 2017. № 16. С. 505-507.

References:

1. Yedynak, T.S. (2016), Problems of Managing Accounts Receivable of Enterprises in Conditions of Financial and Economic Crisis. *State and Regions. Series: Economics and Entrepreneurship*, No. 3, pp. 54–57 [in Ukrainian].
2. Klius, Yu.I. (2017), Improvement of Internal Control over Accounts Receivable and Payable. *Bulletin of the East Ukrainian National University named after V. Dahl*, No. 8 (162), pp. 160–164 [in Ukrainian].
3. Luchkov, O.I. (2015), Determining the Optimal Size of Accounts Receivable and Payable. *Current Problems of Economics*, No. 1, pp. 22–27 [in Ukrainian].
4. Nashkerska, M.M.(2015), Management of Accounts Receivable within the Structure of the Enterprise's Working Capital. *Scientific Bulletin of Lviv Polytechnic*, No. 1, pp. 136–140 [in Ukrainian].
5. Novikova, N.M. (2017), Structural and Logical Model of Enterprise Accounts Receivable and Payable Management. *Current Problems of Economics*, No. 1 (43), pp. 75–82 [in Ukrainian].
6. Chernenko, L.V. (2017), The State of Enterprise Accounts Receivable and the Organization of Its Management System. *Collected Scientific Works of the Podillia State Agrarian and Technical University*, No. 16, pp. 505–507 [in Ukrainian].

